

דיא דרײא לאנגע װינטערנעכט

דאס װינען דרײ ערצײלונגען װאס װינען דר צײט
 געװאָרען אין דרײ װינטערנעכט אין אַנעװעלנשאַפּט
 װאס האָבען זיך פּעראַירט אין אַהױסען װאָר און
 האָבען זיך געװאָר פּערוואַרען דרײ טעג און דרײ
 נעכט אין דאס הױז אײנעס אױפּערלעכניק. װעגן
 אײן גרױסן שניי שטורעם װאס װאָר אין יענער צײט:

ברסלױ של ר' אפרים בױמברױטער נײ

לפײק תרלײז כסנױ

Ди дрей ланге Винтериохте
т. е.

Три долгія Зимня ноци
Второе издание съ Варшавскаго изданія 1863. г.

ВАРШАВА

Въ Типографіи Ф. Блаумфиттера Ленкая М. 3.

1876.

אויסגאבן : ארץ ישראל 1875
צאנז 1875
מ. ט. ל. נ. ז.

Дозволено Цензурою 15 Сентября 1875 года
Вильно.

1831

די דריי גרויסע ווינטער נעכט

אין דעם יאר טוינד צבט הינדערט אונדרייסיג זאנט יאנעף
 ברויטער אין וייער היינט בעשרויבונג, בין איך גווען אין דם
 לאנד שוויידען. איך וואר דארט אום ווינטער אין דעם חורף
 זאנאר עס וואר דארט די קעלט זייער גרוס און זייער שטארק.
 איך בין געפארן מיט נאך איינעם אין אפאצטוואגען. ער וואר
 און איין איינגלענדישער יודע אום לעוערפאל מען האט אים
 געריפען ויטאן העקלא אונד אייז גפארן קיין זאמענבורג אום
 צווייטן פון דארט קיין הינא ווייז פון הייער שטאט ווערט
 געהאנדלט גלייך נאך הייער ווייטע לאנד. האבן מיר זיך פער
 אירט ווייל מיר האבן פערלארן די וועג. מיר האבן גבלאזעט
 זאנצע נאכט. און מיר זייגן אסגעשטאנען גרוסע סכנות רען
 מיר זייגן שיר פערפארן גווארן. און זייגן מיר שיער דרטרונקען
 גווארן אין דיא גרוסע שנייען. און האבן מיר בעגעגענט זייער
 פיר וועלך. עס וואר אבער נאט מיט אונד און מיט טעגליך
 זייגן מיר געקומן צו איין וואונגנב ווס איזט אין אגרוסן וואלד.
 מען האט אונד דארט זייער פריינדליך אופגענומן מען האט אונד
 אב געגעבן איין בעזונדער צימער און מען האט אונד אריין
 געבראכט. אטאכענדר סאמעווא. מיר האבן זיך דערווארעכט
 און אנגעצאגן אנדערע קלודר און מיר זיינען אריינגעגאנגען
 בעזוכען און דאנקן אונדערע ווירטס לייטע. דען מיר האבן שוין
 גענוג פרשטאנן דאס הייער ווייז אייזט מייער קרעצטע. דען עס
 וואר דארט שיינע צימערן און זייער פרעכטיג אום געמעבלירט
 און אלץ וואר דארט אין גרוסע ארדענונג. איך האבן מיר געווען
 דאס זייער פיל שיינע הייער שטייען נאך און דעם געהעפט און
 אלע ווארען פעסט צו גשלאסן. און ווארען דארט זייער פול
 שטארען

chief forester

וְשֵׁמֶלְעוֹ אֹנֶן נֶאֱדָר וַיִּיעַר שׁוֹנֵעַ וּמְעַרְבֵינֵעוּ מִיר הָאֲבֹן דְּרֵהוּיִסְמָ
 דְּעַם וַיִּירֵם אֹן גִּמְאֵן אִין אִין אִפִּיעַרְמָקוֹן מֵאֲנִמִּיל דְּעַן עַר וַוֵאֵר אִין
 אֲמִסְמֵאוֹנְעַר פּוֹלְקֵאוֹנִים עַר וַוֵאֵר אֶלֶם אִיר פּוֹפְצִיג עַר הָאֵם
 אֹנֶן אֲרִין גְּעֻמָּן אִין וַיִּין גֵּאֲפִינְעַם אֹנֶן הָאֵם אֹנֶן סִכְבַּד גּוֹעַן אֹנֶן
 הָאֵם אֹנֶן אִסְמֵרְעַנְט וַיִּיא הִין מִיר דְּרִיעַן אֹנֶן וּסֵם אִיִּם אֹנֶן אֹנֶן
 גֵּעֵרְעַמֵּס מִיר הָאֲבֹן אִים דְּעַר צִיִּלְט אֶלְץ רִיכְמִיג אֹנֶן אֹנֶן הָאֵם
 עַר אֹנֶן אֹה דְּעַר צִיִּלְט דֵּם עַר אִיִּם אִין אֹבְעַרְפֵּאֲרֵשְׁמִיִסְמֵר
 דֵּם הִיִּסְמֵ אִין אֹבְעַרְלֵעִסְמֵס אֹנֶן עֵם שְׁמִיִּהֵעַן אֹנֶן אִים
 אֶלְע וַוֵעֲלֵר אֹנֶן לֵעִסְמֵסֵס מִן דְּרִיעַן טַבְעֵרְנֵעַ אֹנֶן דְּרִיעַר
 וַוֵאוֹיִנְגֵן אִיִּם אִין יֵאֲכֵד הִין וּפִין דְּעַם מִיִּנֵן דֵּם הָאֵם הִיִּסְמֵ אִין
 קְוֵאֲמִיר מִן דְּעַם קַעֲנִיג וַנֵּאֵם עַר מִסְמֵ אֲחֵעַר יֵאֲכֵמֵן צִוּוִי מֵאֵל
 אִין וַוֵאֵר אִין מֵאֵל אִים וַוֵמֵ אֹב אִין מֵאֵל אִין וַוֵינְמֵר עַר הָאֵם אֹנֶן
 דְּעַר צִיִּלְט דֵּם אִין דְּרִיעַ וַוֵעֲלֵר גַּעֲפִינֵן וַיִּיעַר פִּיל דְּרֵהֲשַׁעַן
 סֵאֲרֵעַס פֵּעַרְעַן אֹנֶן אִיה זִיעַר פִּיל וַוֵעֲלֵר וַוֵעֲוִיעַרְקֵם הָאֹעַן אֹנֶן
 וַיִּיעַר פִּיל פִּיִּגְלֵקֵה אֹנֶן עֵם מִיִּקֵן אֲהִין מִיִּם דְּעַם מִיִּנֵנֵן וַיִּיעַר פִּיל
 דְּעַר שֵׁאֲפֵטֵן אֹנֶן דֵּאֵן נִיעַן בְּאוֹאִיִנֵם אֶלְע צִיִּמְעַרְן
 אֹנֶן רִיִּדְעַנְהִיק מִיִּם אִים אִיִּם אֲרִין גְּעֻקָּן וַיִּין פֵּרֵאֵן אֹנֶן
 הָאֵם אֹנֶן אִיִּנְגַעֲלֵאֲרֵן צוֹם מִיִּש מִיר הָאֲבֹן אִיר וַיִּיעַר גֵּבֵאֲנֵמֵם
 אֹנֶן הָאֲבֹן אִיר גִּזֵּאֵמֵ דֵּם מִיר וַיִּין יִרְעַן אֹנֶן לֹמֵס אֲנֵר דְּעִיִּנְיֵאֵן
 מֵאֲרַעַן מִיר גִּיִּם שְׁפִיִּין גִּזֵּן הָאֵם וַיִּיא זִיק מִן אִיִּנְאֲנֵדֵר
 גְּעֵלְאֵכֵם אֹנֶן הָאֵם אֹנֶן גִּזֵּאֵמֵ דֵּם וַיִּיא זְעַן אֲלִין אֹה יִרְעַן וַיִּיא
 זְעַן אֲלִין אִים פֵּרֵאֲנֵקְרִיִּיה אֹנֶן וַיִּוִּיל אִיר מֵאֵן הָאֵם גְּעֵלְאֵמֵ דֵּם
 גִּלּוֹק צוֹא דִּין אִין הִיא פֵּרֵאֲנֵקְרִיִּישַׁעַן וַוֵאוֹרְעַן צִוִּיאֲמֵעַן מִיִּם
 דְּעַם פֵּרִיִּנְצֵעַן בְּעַרְפֵּאֲדֵאֲמֵעַ וּסֵם עַר אִיִּם גִּזֵּאֲרַעַן נֶאֱדָר דְּעַם מִיִּנֵנֵן
 אִין צִוִּיִּוִּירְהֵמ עַר אִים מִיִּם גִּזֵּמֵן מִיִּם וַיִּיא דְּרִיעַן דְּרִיעַן אֹנֶן
 אֲנִמְאֵנֵן

אֲנִמְאֵנֵן הָאֵם עַר גְּעֵרִיִּנְט בִּיִּיא אִים אִין הוֹף אֹנֶן אֲנֵנֵד אִין עַר
 גִּזֵּאֲרֵן אִין פֵּאֲרֵטְמִיִסְמֵעַר אִין אִין אִיִּמְעַרְרֵר אִיִּבְעַר דְּרִיעַס
 מִיִּגְלִיִּבְן יֵאֲכֵם הִין אֹנֶן בִּיִּי אֶלְעֵם דְּרִיעַן וַיִּיעַן וַיִּיא עֲכֵמֵעַ וַיִּיעַן
 אֹנֶן וַיִּיעַר מִיִּש אִין גִּזֵּאֵן בְּשֵׁר גִּזֵּן וַוֵאֲרַעַן מִיר מִן דְּרִיעַר עֲנְמֵרְעַקֻּנֵן
 וַיִּיעַר פֵּרִיִּוִּלִיִּה מִיר הָאֲבֹן דְּרִיעַס בִּיִּיא וַיִּיא אִירְעַשַׁע דְּסֵפֵרִים
 מִזִּזְחֹת אֶלְעֵם וַיִּיא גְּעַתְרִיִּג אִין צוֹ וַיִּין בִּיִּיא אִיִּנְעַם וַוֵרְעַן אֹנֶן מִיר
 הָאֲבֹן מִיִּם וַיִּי מִיִּם גְּעַשְׁפִּיִּיִם אֹנֶן וַוֵאֲרַעַן מִיִּם וַיִּיא אִין דְּעַר קִלְיִנְעַ
 צִיִּים הֵעֲכֵמֵם פֵּעַרְבֹנְדֵן אִין פֵּרִיִּוִּנְרִיִּה עֵם וַוֵאֲרַעַן בִּיִּיא דְּעַם מִיִּם
 וַיִּיעַר פִּיל גַּעֲמֵעַ אִיִּנְיִנְעַ וַיִּיעַן גְּעֻקָּמֵן וַוֵעַן דְּעַם וַוֵאֲלֵדְשַׁעֲמֵס
 דְּעַן וַיִּי וַוֵאֲרַעַן הָאֶלְץ הֵעֲנְדֵלְר אֲנֵרְעַע וַוֵאֲרַעַן אֹה פֵּעַרְאִירְעַע וַיִּיא
 מִיר אֹה וַוֵאֵר אִיר אִיִּנְעַע פֵּאֲכִילְעֵס גִּיִּם מִלְיִין אֹנֶן וַיִּוִּיל דְּעַר
 שְׁמֹרֵם וַוֵאֵר וַיִּיעַר גִּזֵּם אֹנֶן הָאֵם גְּדֹעַרְט אִיִּנְיִנְעַ מַעַן דֵּם עֵם
 אִין גֵּאֵר אֹנֶן מְעַנְלִיִּה גּוֹעַן צוֹ פֵּאֲרִין הָאֲבֹן מִיר זִיק דֵּאֲרֵם גִּמֹּמֵם
 פֵּעַרְזֵאֲמֵן גִּזֵּאֵעַ דְּרִיִּיא מַעַן אֹנֶן אֲנֵנְרַע וַוִירְמֵשֵׁאֲפֵס הָאֵם אֹנֶן
 וַיִּיעַר פֵּרִיִּוִּנְרִיִּיה אֹנֶן וַיִּיעַר אִירְדִּיל בְּעַהֲאֲנֵדְעֵלְט אֶלְע אֹוְעַרְרֵר
 פִּלְעִגֵן מִיר זִיק צוֹ וַאֲמֵן קִלְיִנֵן אִין דְּעַם גִּזֵּסֵן מִיִּיא זֵאל וַוֵעֲקֵר
 וַוֵאֵר וַיִּיעַר וַוֵאֲרֵם אֹנֶן וַיִּיעַר גִּזֵּם בְּעֵלְכֵשְׁעַן אֹנֶן פִּלְעִגֵן אֹנֶן
 וַיִּיעַר פֵּרִיִּוִּנְרִיִּיה אֹנֶן מְעַרְצִוִּבְאֵלְטֵן בִּיִּי אִיִּנְעַם קֵאֲבַעֲנֵדֵן סֵאֲמֵאוֹר
 אֹנֶן בִּיִּי אֲנֵקְעִוִּיל פֵּאֲנֵץ גְּעַמְרִיִּקְעֵנְמֵעַ לֵאֲכֵם אֹנֶן גְּעֻקְרֵרְשֵׁעַ
 פִּלְיוֹש אֹנֶן גְּעֵנֹנֵם יִעֲרַעַר מִן אֹנֶן הָאֵם עַר צִיִּילְט וַוֵאוֹרְרִשִׁינְעַ
 גְּשִׁיכְשַׁעַן אֹנֶן מִיר הָאֲבֹן אֹו צוֹ גְּעַבְרֵאֲכֵם אֶלְע דְּרִיִּיא נֵעֲכֵם מִיִּם
 גִּזֵּם פֵּרִיִּנְיִעַן אֶלְע מֵאֵל בִּיִּי צִוּוִי דְּעַם וַיִּיעַר אֹנֶן וַיִּוִּיל דְּרִיעַ
 אֶלְע גְּעַשְׁיִכְשַׁעַן וַוֵאֲרַעַן וַיִּיעַר מִרְאֵלֹוש דֵּם הִיִּסְמֵ עֵם גְּעַפִּיִּם זִיק
 אִין וַיִּי וַיִּיעַר פִּיל מִסֵּר אֹנֶן וַוֵאֵר שְׁפִים אֹנֶן אֹה וַיִּיעַר פִּיל דְּרֵה אֲרִין
 דֵּאֲחֵעַר הָאֵם אִיה זִיק גְּעַמְשֵׁעַן דֵּאֵן מִיִּה עֵם אִיִּנְצֻשְׁרִיִּבֵן אִין
 מִיִּנְעַר

מינה ריוועבעשרונגן. דה ווירט וואר דער ערשטער וואס האט
אן גרונד צו רוצילן און דארער וועל איך זיינע נשיקטען
פריער רוצילן און דר נאך וועל איך רוצילן די געשיקטן וואס
די אנדערע האבן רוצילט און אלץ אין דעם זעלבן ארבעטונג וויא
איך האב עם גערט :

עס איז שוין זיבן יאר דאס איך וואוין אין דזעם וואלד, האט
אן גהויבן צו רוצילן דזער אבערסטער וואס ער וואר אונזער
ווירט און אופ דזשען האט דר שטורם דאן זי ערד געריסן און
די בומר גקערט און האב שוין דא דר לעבט צו זעהן
ווגרליכע געשיקטן :

פאר דיי יארען געדינקע איך וואר אזוי אשטורם ווי
זעצט איזט עם זיינען אינגעקומען ווער פיל מענשן אין עם
זיינען פארזויט געווארן ווער פיל מיוער און אבאנצען דורש
נאך דעם האט מען גיט געקאנט דקמען אונען אדער אשטענ
עם האבן זיך באמלט ביי מיר איך אופגעמאלטן זייער פיל

ריווענדר פיל וואבן דען עם וואר גאר אונטעגליך גווען ארום
צו פארן, אגעוויסער גראף וואס מען האט אים גרופען
פאלקענשטיון האט גהאט דאס אומגליק צו דיווען אין דזעם
שטורם אין אפרמאכטע מארעטע און עם ווארן מיט אים צוויי

בעדינטע אומשער און איין לאקאי גו ווי דה שניי האט זיך
פרמערט האבן זיך די פערד אבגשמעלט און דה שניי האט
ווי פערזווייט צו זאמען מיט דר מארעטע און ווי דר גראף
האט גזעהן דאס עם האלט מיט ווי גאנץ שלעכט האט ער זיינע
צוויי בעדינטע ארוין גנומען צו זיך אין מארעטע און האט די
מיוער פעסט צו געשלאסן אין די מארעטע יאזט אזוי גבליבן
שטיון

862

שטיון איינע מאנע אונטער דעם שניי ווער פיל דען עם וואר
איבער איך דרו אילון הויה זיי האבן זיך גענערט נור מיט
די שטיון וואס דר גראף האט געהאט אן גרויס ביי זיך אין
דר מארעטע געבראמעט הינר איינע פלאשן וויין, דאס
פארט, נון פערשטייט זיך פון זעלבסט דאס עם האט זיי
געקלט וואסער צו מרונקן און איין ארט ווא זיי זאלן און
בעדערפונס גיין. זיי האבן זיך אפער אין די פיינע זאכען

אויך ווער לייכט אונטערהאלפן זיי האבן אומגעבראכן אשויבן
אין איין ווייט מארעטע און האבן בעקומן פול שניי צו שלייבן
אום צו לעשוין דעם דורשט און דער ווילע איזט דר שניי וואס
וואר אויפדריסן אנטקעגן פענסטער צו שמאלצן נווארין דורך

דעם גרויסן דוך וואס עם האט ארום גזעצט פון מארעטע
נו דורך דזע פיינע זאכן איזט געווארן אגרויסע ליידיגער
ארט לעבן פענסטח אויך וואר דר שניי וואס ארום די פערד
איך ווער ווייט צו נאנען דס זיי זיינן גבליבן שטיון ווי אין
אינעם שנייען קעלר דאס די בעדינטע האבן זיך גקאנט זייער

לייכט דורך שלאנען דורך דעם פענסטער צו די פערד ווי האבן
אן גציגן אלייכט און האבן גיגעבן די פערד האבער, און
אין עטליכע טעג ארום נאך דעם אז דר שטורם איזט שטיל
גווארן האט מען דרזעהן דאס עם שלאנט ארום פון דעם
שניי האבן פערד פערשטאנן אז עם פון זיי וואס פערשיט
דאזט אונטער דס שניי האבן זיי זיך צוזאמען געקליבען און

האבן דעם שניי אבגעבראכן און האבן געפונן די מענשן
מיט די פערד געוונד און פריש, אויך וואר גיט ווייט פון מיר
פערשאטן נווארן באמאלט אשטוב פון איינער בוערשע אלמנה
גאנצע

באנצט פיר וואכן האט מען גיט געוויקט ווי די שטוב אין
 אהין געקומען און ערסט אין איין מאנאט ארום האט מען אן
 גהייבן צו זעהן ווי עס שלאגט ארום ארום איבער דעם שניי
 האט מען באלד דעם שניי אפגעשארט ביו דעם קוימן און
 מען איזט אריין דורך אים אין שטוב הט מען דרוויקט דארט
 די אלמנה מיט איהרע צוויי מעכטער זיצן זיך אין שטוב און
 שפיין אליקט האט גברענט אויף דעם טיש זיי האבן זיך דארט
 גינערט פון קארטאמיל וואס זיי האבן געבאקן אין גליהענדע
 קיילן און מילך דען זיי האבן גיהאט און ביי זיך אין פרדהוין
 און געניג היי פאר איה נון הט מען אויפגעבראכן דעם דאך
 און מען האט ארום גניסן פרדהוין די מוטעה זיא איזט אפער
 אויף דער שטעלע בלינד גוואהן וויל איהרע אונז האבן שוין
 גיט געקאנט פרטראגן העס פליצליכן שוין פון דח זון וואס
 זיא איזט שוין גוען אפגעוונט פון פיל וואכן און דאךער אז
 מען דט גראפט ארום געטוי די מכשעה האט מען זיי פד הך
 פרבונדען די אויגן און מען האט זיי איינגעוונט צו דר שוין
 בייטלעך ווייס.

אין יענעם וואהר האבן אויף די וועלף גטאן גרויס שארן אין
 ריווען באנצן געגונד איין געוויקט פירשט שליסקבערג וואס
 האט אין יענעם ווינטר תרונה גהאט איזט מיט ווינטר כלה
 גיפארן אין אסאר פאנהאפן גאך דער תרונה אין ווינע גיפאר
 ער איזט מיט איר גועסין אין אקאן וואס ווארין און אים
 איינגעשפאנט זעקס גוטע פערד פון הינשען איזט געשפאנען
 זיין לויפקעכט אהיידעמאק אנאנץ הויקער און אנאנץ גוונטר
 מענטש

מענטש און אויף דר צו אנרוסער העלד און אנאנץ ערליכער מאן
 פון פארענט איזט זיך גינעסין דער קומצער און האט די פערד
 אן גמריבן מיט איינעם לאנגען בייץ און עס וואר אלס זיי ווארין
 פון דאנן גור איין טייל ווייס האבן זיך ארויס געלאזן פון
 אנרוסיס בערג אנאנצע שטארע וועלף און האבן אן גהייבן זיך
 גאך צו יאנו גאך דער קאץ נון וואר דער פירשט און זיין
 בלה העכסט ערשראקן ער האט אן געלארענט זיין דאבעלשוקע
 דאס איזט איין ביקס וואס האט אין זיך צוויי רורעס און דאס
 ועלבע האט ער אויף גהייסן פאן ווינעם בערינטען ריוער
 וואר פיל געניסער פאר אים און האט אים ויער פאסטערענט
 דאס ער זאל זיך גיט וועגן אשאם צו טאן ווייל ער ווייס דאס
 דאן וועלן די וועלף ויער בייז ווערין און וועלן צו רייסן די
 פערד און דיא מענטשן דען עס ווארין מערה אלס דונדערט
 וועלף עס איזט בייא אים אויסגעקומען פאר פיל גלייכר דאס
 מען זאל אויסשפאנן איין פערד פון דער קומש און מען זאל
 אים איבער לאזן צו די וועלף נון מען גמאלט זיין דאס
 ביו וואנן די וועלף וועלן דס פערד צו רייסן און אויפסיין
 וועלן זיי זיך דרווייל קעגן רעטירן עס איזט רינע עצה
 דעם פירשט העכסט געפאלן און מען האט איין פערד אים
 געשפאנט און מען איזט מיט די איברינע פינף אנטלאפן
 די וועלף ווינן איבער אים איבערנעפאלן און האבן אים צו
 היסן אויף שטיק און האבן אים אויפפרעסן און האבן פון
 אים גיט געלאזן איין ביינדל רינע באנצע ארבייט האט אבער
 גיט גווערט קיין פירטל שטינד און די וועלף האבן זיך גאך
 גיאנט

גיאנט וויימר נאך דעם קאמט און האבן איר אנגעיאנט אין האבן
 איר ארום גנומן פון אלע זייטן דא האט דרלייבקעכט גהיימען
 אומשפאנן נאך אפערד עס איז אבער מיט דעם צוויימען גיט
 בעהר צוא גנאנען וויא מיט דעם זרשמן און האבן דעם
 קומט אנגעיאנט צום צוויימען מאל. נון וואר אצונד מעהר קיין
 הילף און קיין ראמה דען אום צוא שפאנן נאך אדרומן פערד
 וואר שון אונגעליה דען די איבריגע פערד ווערן שון גיט זיין
 בכח צוא פארשלעפן דיא קומט דיא בלה איז ובלובן ווערן
 האלב טויט פון גרויס שרעק לעבין איר רחן דער פירשט
 זענעכט נאר וויס וויא אמאלה און האט זיך געמט איתער
 גיים צו זיינע גווער דער לויבמעכט האט אים אבער דיעס מאר
 אוה דערפון אפושלאגן וועל ער האט גוויסט אף קלאר אז דאס
 וועט נור דיא וועלף מעהר אן רייצען און דאן זיינען אלע
 פארלארן און האט גיאנט צוא זונם הערין דיען ווערהר מיין
 בעסטער הער איר יעדט דאך קלאר מיט אייערן אויגן דאס זיס
 איז שוין מיט אונז איין ענדע עס וועט דויערין נאך אייניגע
 מינוטן און אונזער בלוט וועט זיך מישען מיט דיא בלוט פון
 אונזער פערד דאךער קומט בייא מיר אום האט געפאר וויר
 ווערן שטארבן. כון מען פרובן נאך איין רעמונג מיטל פיליכט
 וועט ער פון גנצען זיין עס איז וואר דס דווער נומל איז שרעקליה
 אבר דאך כון מען עס פרונדן וועל דרווילע איז מר דר האנד היין
 אנדר מיטל גיט דא. און וום איז דאס פאר איין מיטל. האט אים
 פרעגט דר פירשט צומעגנד וויא איין בלאט פון שרעק איז אנגעכט
 דר מיטל בשמיט נור איז דעם האט זיך אנגערויט צו אים דער
 לויבמעכט דס איה זאל אראפ שפרונגן צו די וועלף און וועל זיך

חום

מיט זיין פעכמן מיט מיינס לאנגן דעגין און דרווילע וום זי וועלן
 זיך מיט מיר ארום רייסן וועט איר נגוג צייט האבן צו קומן אין
 יאכט הויף וום גיט ווייס פון דאן מער ווי איין האלבע מיל. דער
 פירשט דס דרהערט היזע ווערמ פון זיין לייבקעכט און איז
 גיווארן געל ווי אוואקס פון גרויס צער און אונמוטעס האט אים
 בענאטן איין אנסט שווייס און האט אים פון גרוס קלעמיש קיין
 ווארט גיט נקאנט אנטווארשן דר לייבקעכט אבר וום ער האט גאנץ
 גום פערשטאנן וויא ווינד און ווייא עס איז זיינעס הערין צו זאגן
 ויא אדער גיין ער האט שון גיט. גווארט אף איין השוכה ער האט
 ארום גצונן זיין שארפן לאנגן שווערד און האט גיאנט צוא דעם
 פירשטן נון מיין ליבד הער לעבט אין פרידן מיט אייער בלה איה
 בעט איה אים פאל ווען איה וועל אומקומן און איר וועט בלייבן
 לעבין זאלט איר זארגין פאר מיינע פרוי און פאר מיינע צווייא
 קריינע קינדן און דאס אסריידענדיק איז ער אראפגעשפרונגען
 פון דעם קומט צווישן די וועלף און דס זיך מיט זי אומשלאגן
 אנאנצע האלבע שטונדע ער האט פיל וועלף געשייט און פילע
 פערזונדעט ביז ער איז גבליבן אן קרעפטן און דאן זיינן וויא אויף
 אים איה מיט ורום צארין און האבן אים צו ריסן איה שטיקר
 און דר פירשט דס דר ווילע גהאט גנוג צייט צוא אנטלופן און
 איז נקומן לשלום צו מיר אוף דעם הוף כמעט איינגעשטארבן ער
 און דר בלה נואר געלגן איז אונמאכט איה האב זייא אריין גנומן
 צו מיר איז שטוב און האב זייא אפגעמינערט און דר קוויקט מיט
 וויין מיט באלזאס מען האט גמאכט סאמאזאריין און דאן וויא
 דר פירשט און די בלה זענן גסומן צוא זיך האבן זי אן דויבן
 שרעקליה צו ווייגן און צו מלאגן איבר וייער טרייען בעדינטען און
 האבן

האבן ביה גיבטשו דם איה זאל איינגע יענר און לעסניקס ארום
 שימו אנטקענן וויער בעדינטן מאכער אין נאה מינליק אום צוא
 דעמין גון ביו איה ועלכט ארום גערופן מיט פופצעהן יענר און
 צעהן לעסניקס מיה זיינן נקמן צו יענס ארט האבן מיר שון דארט
 ניט דערוויסט מער ניט וויא שטיקלעך מליידר פון דעם בעדינטן
 און שטיקל צעריכטע פעל פון הוי וועלף וואס דר בעדינטר האט
 גיטייט אדר פערזויגט דען ריא וועלף האבן אין ייה אנאטור
 צוא צוטייטן אלע גיטייטעטע און פרוינדטע וועלף איה האב זיה
 איסניקערט אהיים מיט דר טרוערונע נאכריכט דס דער בעדינטר
 אין שון מער אופ דר וועלט גיט דא עס אין ניט צוא בעשרויבן
 דעם טרוער פון דין פירשט און פון דר פירשט וואס וויא האבן
 גיטערט איבך דיען טרייען בעדינטן איה האב וויא גימזט
 בלייבן ביז ווערע גיטר און דארט האבן וויא אריין גנומו דו
 אלמנה פון דעם בעדינטן מיט אירע צוויי קינדער צו זיה אין שטוב
 און זארגן פאר וויא וויא טרייע עלטרין דו קינדער ווערן וויער שיינ
 דרציוו און גבילדט און ריא אלמנה לעבט זיה דארט ווער
 אנשטענדיג און רואיג עס וואר אין דיען וונטר גרוסט ואכטין
 אין דויד גענענד עס ווארין אין דיען וועלדך דרשאמין העכר אן
 פינף הונדערט וועלף לכד ווס מען האט גפאנגן אין גריבך און
 אין איינע פאסטקס עס אין אבער אין דר נאטור פון דו וועלף
 וויער ווינדליכע זאכן ערשטענס ווען זיי ווערן אלט און מענן
 שון ניט בעקומן מעהר וויער ערגרויג זיבען זיי איינע געלעגנהייט
 דאס ער זאל אויסקומן ער קריכט צווישן מענטשן און לאזט זיה
 פיימן פון איין קינד אדר פון איינע פרויא און דאס אין גשעחן
 וויפיל מאל דא בייא מיר אופ דעם הוף אים ווערצייט וואס דו
 וועלף

1

וועלף זיינן די טאלס אס שוועקטן צווייטנס האבן זיי אין וויער
 ציינר איין אונפשרייבליכן כח און וואלטע איה עס ניט גועהן
 מיט מיינע אונוואלט איה עס ניט גינגלובט עס האט אסאל איינר
 פון מיינע בעסמי פערד גערפירט אנטקנין מין פענסטר און דיעס
 אין גשעחן אום ווינטר דויער פערד וואר וויער גרום און דיק און
 וויא ער אין נפאלן אין דר שניי אונטר אים צו שמאלצן גווארין
 און אין דר נאה באלד איינגעפרארן גווארען דען עס וואר גרויס
 פירעסט און מען האט אים שון ניט גיקאנט פון דארט צוא נעמן
 און עס אין גבליבן ביי מיר דס ער זאל דארט בלייבן ליגן ביז עס
 וועט ווערן איינע אדלייע נון וויא וואר אין אפאר מענ ארום
 איינע וויער שיינע נאכט דיא לכנה האט נשיינט אונז עס וואר
 וויער ליכטיג און הער פראסט וואר וויער גרום איה ביו מיר דאן
 געסן לעבין פינסטר און האב מיר גרייכרט מין פיה און האב
 מיר ארום גקוקט אופ דעם גרוסן גענענד וואס ליגט אנטקענן דעם
 פענסטר עס וואר שטיל און פריידליך אופ דעם גאנצן פלאץ און
 דר שניי האט שון דאן ברעקט אלו פעלדח און וועלדך גון האב
 איה מיר אריינגלאזן און פרשינדע גבאנקן און האב פייא זיה
 גטראכט דיא נאטור אין אבנשטארבן און אלע פינגליה האבין
 אויסגוואנדרט אלע פרעשע האבן זיה שלאפן גליינט אויף זעקס
 הייטס איה דר בער שלוקרט אין וויער הייל אדר גרוב וועלכע
 ער האט זיה אין דר ערד אויסגהראבן און ווינט זיין לאפע גור דר
 מענטש אין וואה ער מאכט זיה אין זיין הויז אין דעם גרעסטין
 ווינטר דעם בעסטין ווטר און עס וואר וויא איה טראכט מיר און
 עס וואר דאן שון ארום צוועלף מיט אסאל האב איה דר זעהן
 ווי עס אין גטומן אגרוסר וואלף צו לופן און האט זיה אבנשטעלט
 לעבין

2

3 נאטור אין
וילדער

לעבן דר פארלע און האט איר בעטראכט אפאר מינוטן און איז
 זיך אונזעק גילאפן גשווינגט ווי איין פיל פון בונן און און נקטן
 אין צעהן מינוטן ארום מיט נאך איינעם און זי בידע האבן אריין
 נהאכט זייער גרויס צייגן אין דר פארלע און האבן איר ארום
 גריסן פון דעם איין אין וועלכן זיא וואר איינגעפארן און זייגן
 מיט איר אנשלאפן גווארן זייער לייכט און גשווינגט אין וואלד אריין
 און מארגן האב איר מיט מיניע לויט נאך גשפירט דעם שלאד
 און האב שוין דר ווישט פון דר פארלע גור דן קאפטיס . דרויטענס
 האבן זיי אין זיך אנאמער דאס זיי צו רייסן וועלכסט יעדן וואלד
 פון זייער אייגנר שטארע ווס ער איז גור פרווינגט גווארן דורך
 אפגעשנין אדר דורך ארוינט און נאך סעהר צו רוסן זיין יעדן
 וואלד און וועלכן עס האט זיך ארום שפריצט דרא שוים פון איין
 שוויין און דאקער דרא חורים ווס ווייסן שוין זייער גוט ווי שעדליך
 עס איז זייער שוים פון דר וועלף קעטין זיין זיך גור מיט דעם פון
 זיי . און זיי מאכן עס און ווען איינע שטארע חורים וואס וויידן
 זיך אין פעלד דרווערן פון ווייסן דאס עס לופן צוא זיין איינע
 שטארע וועלף שפעלן זיך די גרויסע צו זאכן אין דר הינדע מיט די
 שנוקס ארום און מיט דרא הינטר חלקים אין ווייניג אריין און דרא
 קליינעם חויבליך געטון זיין אריין אין מיטן דאס הייסט אין דעם
 קליינעם פלאץ ווס עס בלייבט צוא ווישן זייער הינטרלויבן און
 דאן הייבן זיי אן צו שרויען האקען איבער מיט די שנוקס און ווארפן
 פון זיך שום אדער פיענע און בלייבן אין שטיין ביי עס גוטן אן
 מענשן און דווען לארעם . דרא וועלף בלייבן שטיין פון ווייסן
 און האבן פחה צו צוגיין צו זיי דען און וועלכן עס גוט גור אשפרייטן
 זייער שום ווערט ער און דר שפעלע צו רייסן פון דרא איבעריגע
 וועלף

3

וועלף און שטיקן . ווארום און פון וואס ווייסן קיין מענשן נישט און
 פון וואס ווייסן עס די שוויינען דעם זייערן פיענע אין אונערטרענליך
 דר וועלף דעם קענן מיר איר נישט פארשטיין גענוג גרום איז דער
 באשעפער און זיין בריאה איז אונערפארשליך . און האט מיר גאט
 נכאכט איין געלכער אין דעם פארזיגן זייער מיט אבער און מיט
 אוילדן שוויין . מיניע לויט האבן אן נטערקט דעם עס קיכן צוא
 זאכן אלע טאג אין אנעוויסן אכט און וואלד אבער מיט אוילדען
 שוויין און שלאגן זיך צו זאכן דר בער רייכט אום קארצעס און
 ווארפט פון ווייסן און דעם ווילדן שוויין און זיי דר ווילדן שוויין
 לופט צו דעם בער מיט גרום צארן חאפט זיך דר בער ארום און
 איין גרוסקין בום וואס נישט ווייסט פון אים און דאן דרייט זיך דער
 ווילדן שוויין ארום בויס מיט גרום כעס האקט מיט דרא ציינער
 און דירט דרא ווארצלן און וויא ער זעהט דעם זיין ארבייט אן
 אויכוויסל נישט ער זיך שוין אונזעק מיט איין אראפ געלאזענעם שנוק
 און דאן חאפט זיך דר בער אראפ און הייבט ווינד אן און אים
 צו ווארפן קארצעס און שטייגט און קלעפט ווייטער ארום אויף
 דעם בום . דווער שפיל פלעגט גורען אלע טאג אפאר שטונדן
 און אלץ אין דר זעלבן צייט גן האבן מיר גהאט עטליכע וואכען
 נאך איינאנדר דען פערנינגע עס צו צו זעהן ביי וואסן עס האט
 אונן שוין דאקוצט דאן האב איר גרויסן מיני לייט דעם זיי זאלן
 אונטער זענן זענן בום און וועלכע דר בער איז גוואוינט ארום
 צו קלעפטן און אים אלו מאל ווען דר ווילדן שוויין נאגט זיך
 נאך נאך אים . האבן זיי עס גטאן פון אונטער און מארגן אין דר
 פרא האבן מיר זיי שוין דר ווארט מיט געלאדנע ביקסן מיר
 האבן זיך בהאלטן צו ווישן גריכטע בוסר און האבן זיי דר ווארט

זיין

וי יניי נקום צו הר בשמיטת צימ אה האבן ויה נשלאן ווי
 נואוירין . און עס וואר ווי ר' בער האט אן נחובן צו קלעשערין
 אויף דעם בוים האט ער ויה באלר איינגעבראכן און ר' בער איז
 ארוםר נפאלן און ר' ויה ויער שמארק צו שלאן און בפאר
 ער האט פאשפיעט ויה אה צו חאפן איז צו אים אונסר וילאפן
 ר' שוויי און ר' אים אויף גריסן דעם בוך מיט וייני צווי גרוס
 צייג און דאן בשעת ער האט ר' אה אים אום גלאן ווי גאנצין
 צארין האבן מיר אים נשאטן אויף דעם ווילן שוויי מיט אכט
 ביקסן און ער איז גלויבן ליגן מיט לעבן דעם בער און מיר
 האבן ווי ביידי גבראכט ארויס צו מיר מיט גרוס פרייזן . אה
 וואוין לא צוואר אין איין ווילנים צוא ווישן פיגליף און ווילדע
 מירן און דאך איז דא אה צוא וער די גרוס חשונה פון דעם
 פורא פרוף דא דען וויי צדקות מיט דיא ברואים גרייכט ביי
 אן היטל און וויי שפמט מיט דעם מענשן איז בוי אין דיא
 שיפסטע וועלדן און בוי ר' גרוסי אפגונדן . די אלמנה פון דעם
 פוער וואס איז האב אייה דא ניס לאנג פון איה ר' צידעם דאס
 וי אה בליגי נוארן וויל מע האט איה ארום נגיסן פלעצליך פון
 דר שמוז ווס וואר פערשאט פון דעם שנייא האט אן נחובן צוא
 בעטלן דען ויה ויה שו ניס יעלגט סער ערנערין פון איה איינגע
 הענט ארבייט . איה סאכט פלענט איה אלע ווסר אוועק צוא
 פרו קיין (נאטמענבורג) און פלענט איה איזר צו זעצן בייא
 דעם סוער פון שפאט און יעדן וואס האט ר' דערס די נשיכטע
 פון איהר ביינדיהייט פלענט איה ארענסלוך באשענקין דען
 אריימער דאס הייסט אמליץ וואס קען סאכן שריפס אדער זיך
 דם בעשריבן . די סבה פון איה בלונד וערדוין אישינעם ליד
 און

און האט דר צו נפאסט אישינעם נגון . און ווי פלענט
 עכ צו זיינען די גאנצע ווסר צייט ביי דעם מויער און די
 מאכטער אמידול פון איהר רייזערן פלענט איה צו צו האלפן
 זייער שיי . דיעס ליד האט געקומן דס הערין פון יעזען פאר
 ביי גייהערן און פלענט איה בעשינקן מיט וואס גור מעגליך
 און וויל דיעס ליד ר' אים גלאוס מיט דיע ווערשער .
 ר' ניסט גיט מיר . גור אליון דיר . אין דיע ווערשער פלענט די
 פלינדע מיט איה מאכט איה צו ווידר האלען ביי יעדעס
 מאל עטליכע מאל מיט הויכע שטימען האט עס פערדראכטן
 איינר דאסע וואס וי וואר איינע אקסערקע גווען וי פלענט איה
 אלע מאל שיינקען קלייניקייט אום אים צו הערען דיע
 שיינעם ליד מיט דעם שיינען נגון און אין הערצען וואר וי
 אויף איה העכט אום גבראכט ווס וי ווידער האלט גראד דיע
 עטליכע ווערשער מיט פלייס און דר צו נאך מיט אוי אנרויסע
 שטימע . דא האט ר' אקסערקע ביי ויה געטראכט גו ועל
 איה דיר בלינדן ציג פעווינען וויא ויא זאגט ליגן אין אייניגע
 מעג ארום אין וואר ביי דער אקסערקע חזונה ויא האט גענומען
 איינגען מאן וואס וי האט אים שוין געלויבט פון כמה יאר און האט
 קוים דר געבט דס ער זאל איה געבן דען ער וואר אין ויער
 ארענסליכער מאן און וואר אין בוכהאלטער אין אקאפשאט
 און האט גהאט איין נישטעס גהאלט און וואר דר צו זייער שיי
 און אויך געפילדעס . און וי וואר צוואר ויער ריך און שיי
 אבער איה שם אין שפאט אום יום גווען אזוי שיי און איה
 האט ויה גוואלט ווי אלע אינצוכטיגע פרייען אים וואשען איבע
 שאנדעלעקין אין די ערדע פון איינעם אנדערן . קרן דער פון

זיא וואר העקסט פרייליך און האט געפאקט אויף דער הויכצייט
 וויער פיל לעקיה און וויער פיל מארטען און האט דערונטער
 געפאקט איין צוקער קיכן פאר דער בלינדע און האט און אים
 ארוין געמישט גענוג גופט דם הייסט סם און גייענדיק אין
 שטאט האט זי עס דר לאנגט דער בלינדע און האט איר גואנט
 דיעז ווערטער הערסט דו בלינדע דא האסט דו פון מיר איין
 גרויסען ציקערקוכען דען עס איזט בייא מיר מארגען הויכצייט
 בעט פאר מיר דם איך זאל האבן אנטע מערקה די בלינדע
 האט איר געגעבן זעהסט דו מינע מאכטער ניט מיר ניסט
 דו נור דיר די אקטערקע האט זיך וויער שטארק פונאיינאנדער
 געלאכט און איך זיך אוועק געגאנגען די בלינדע האט דעם
 קוכען וויער גוט בעטראכט און האט גואנט צו דער מאכטער
 מיין קינד געם צו דיעזן לעקיה און בעהאלט אים אויף דעם
 טאג (אלער ווילען דם הייסט וויסיעה סוויאטיה) מיר וועלן
 דער פון דאן געבן אינזערע גופט פריינד און מיר וועלן אויך
 דער פון עסען לכבוד דיעזן הייליגען טאג עס איז איינע זינדע
 אויף צו עסן עס אין איין וואכערדיקן טאג דיעס איז געשעהען
 דעם צוואנציגסטען אונט און דעם ערשטען טעמפטעכטער
 האט זי זיך אומגעקערט מיט איר מיידל ארויס אום צופערלעבין
 דעם ווינטער אין שטילען און רוהע אין איר וואוינונג מיט
 איהרע פויער טעכטער זי האט מיט זיך געבראכט אטאלער
 הונדערט און דעם קוכען דער צו און דם וואר גענוג פאר זי
 דרייען דורך צו קוכן דעם נאנצן ווינטער און דו אקטערקע
 וואס זי האט שוין תרונה געהאט האט זיך אויס גרויס פרויען
 גאנץ פערגעסן אן דר בלינדע און אן דעם קוכען און וואר
 איסער

איסער לויטניג זי האט זיך באלד נאך דר תרונה אפ גואנט פו
 טעאטער און האט זיך אן געהויבן אפצופירען וויער גרויס אונט
 ברייט דען זיא האט געהאט איין פערטעגין מערה אלס הונדערט
 טווענדט טאלער אויף פראצעהנט דען זי וואר איינע גרוסע ווינערען
 און האט גאלד צווא זאמען געשארט דופען ווייס נור צו ליב
 דעם סאן האט זיא זיך אפגעוואנט און האט זיך געקופט ניט ווייט
 פה דאנען אונט ענדע אקטאבר איז זיא מיט דעם סאן ארוין
 אהין וואוינען און האט שוין געמינט דאס זיא איז שוין מיט דר
 וועלט קוויט און האט זיך שוין אויף מיט דעם בורא ברוך הווא
 אים געקוויטשט נאט ברוך הווא איז אבער אנדער רעכנטייסער
 און מאנט אויף אויף אלטע רוכות און בעטע גאר פערפאלניע
 עה קאסירט איין אלע זיינע שולדען אבער ניט וויא מיר בענטשן
 ער צאלט בייא אים אסאל אקינד פאר אפאטער און אסאל
 אסאן פאר אנויב און אסאל פערקערט וויא גערען איז
 בעשורט וויא דא איצונד איז געשערן מיט דיעזן אונשולדיגען
 וונגען סאן וואס ווינע גאנצע זינד וואר נור דאס עה האט ניט
 געטאן מיט זיין גלייכו דען דעם פופצענדטען נאוועמבער ווארען
 בייא אים געסט און ער האט וויא איינגעלאדען צו איינעם
 פאנעל נאכט זיי האבן זיך פערמישט אין וואלד און צום
 אובליק איז געווארן אנדער שמורעם מיט אזאוינע און דר
 זינדער סאן האט זיך פערארט אין וואלד און איז שר אומקומען
 פאר קעלט און איז שיר צו ריסען געווארן פון וועלף נון האט
 אים זיין אובגלוק צו געפירט צו דר שטוב וויא עס וואוינט דיעז
 בלינדע פרויא עס האט נאך דארט געברענט פייער ביידע
 טעכטער האבן נאך גשפונן און האבן געווינען וויער אלטען לוי

7

פון דה כושרים בלינד היים און וואו זיי האבן אים געלאזן דיא
 ווערט, די ניפסט גיט מיר. נור אלץ דור. איז אריין דיער וונגער
 דער האלב טוט פון קעלט און פראסט ער האט גיט געקענט
 אווארט ריידען דען ער וואר וואו איין שטיק איין ער האט דר
 וויסט די בלינדע שון אין בעט. אין שטוב וואר ווארעס. ציכטיג
 און לוכטיג. זיי האבן אים דארט באדן דר קאנט דס ער איז דער
 מאן פון דר אקטארקע ווס ווא דס גיט לאנג דא נקופט אנט גיט
 ווייט פון זיי. נון האבן זיי אים ווער זיין אפגונקן. ביידע שטעכט
 האבן אים אים נטאן זיין אובעת מאנטער און האבן אים אויס
 נבעט לעבן אובן. האבן אים געמאכט אפאר גלעזער קאווע און
 האבן אים דר צו נוגעבן דעם ציקטע מוכען וואס זיין פרא האט
 אים פערניפמעט און האט אים אנועק גשענקט דער בלינדע.
 און די אלטע האט צו אים גנאנט. זיי מעגן זיין דער דיען טיכען
 עסין דען עס האט אים אייער איינגע פרא גבאקן און האט עס
 מיר אלעם מול לעקן גיגעבן נון בלייבט אימער מיין אלפער
 שפריד ווארט גיט דא גיט מיר. נור אלץ דור. דר וונגער מאן
 האט איר זעהר געדאנקט פאר דיער פריינדשאפט און האט איר
 דר צוא נאך אמאלר און געשענקט ער האט גמרוקן דיא קאווע
 און האט גיגעסן דען צוקר קוכען און איז זיך דארט בייא נאכט
 אנועק גשטארבן. עס וואר דארט אנהאטע שלעצמוע און עס הא
 זיך אלץ היימליך און קלאר אויס געוויזן דאס דיא אקטערקע
 זיינע איינגע פרא האט דעם קיכן פערניפמעט מען האט איר
 זייער שטארק עקנאמירט און זיא האט זיך מיר גווען און דיא
 בלינדע איז גבליבן בייא און שפריכטווארט ער הייס מוח. נון
 פערשטייט זיך פון זעלבסט דאס דיא אקטערקע איז געריכטעט
 ניווארען

5v

נוארן מיט דעם שווערט אין דריי חרשים ארים אין וועלכי זי האט גהאט
 צייט גענוג צו בעווייזן אידע געליבטען מאן אין איר אייגענס לעבין.
 קורץ דער פון זיינע בעסטע פרוינדע מעגען דער קענען דיא
 השגחה פון נאט זעלבסט דא אין וואלד און נאך מער איז צו
 בעוונדערן זיין חכמה וואס זיא צייגט זיך אין דיא נאטורן פון
 דיא ברואים. איך וואוין שוין דא שיינע עטליכע יאר און
 האב גענוג צייט געהאט פילעס צו בעטראכטען בשעת איך
 גיי מיר אויף גלאט שפאצירען אדער אויף יאכט. דר פער האט
 אין זיך די נאטור צו וואוינען אין דעם טונקעלסטן ארט פון
 וואלד אין אנווב אדר בערלא וואס ער פערדעקטעס מיט
 צווייגן און לעבט אימער אין טיינאסקייט דס הייסט ביהדות
 און גיט אין געוועלשאפט ווי דר וועלף. ער איז נור צו זאמען
 מיט ווינער ווייבן און ווייטער גיט זיא געווינט אים אלע צוויי
 יאר דריי אדער פיר הינדל. און זיי ביידע קיבן דיא קינדער
 נאך מער אלץ ויער לעבין און ערציהן זיי מיט דר גרעסטער
 ליבע אין דער וועלד. און דער נאך ווי זיי האבן זיך דעכט
 אונטער געהאדעוועט און זיינען שוין אין שטאנד זיך אלץ
 צו ערנערן פערלאזן זיי דיא עלטערן און קערן שוין זיך מער
 גיט אים צו זיי. נור דער עלטערער זון שטעלט זיך אפ בייא
 זיי אום צו העלפן די עלטערן צו ערציהען די קינדער וואס וועלן
 אין דעם אנדערן יאר געבארן ווערען. דיעזע עלטערן זון
 רופען די יענער מיט דעם נאמען פראסטן דאס הייסט איין
 קינדע ערציהער. עס איז וואונדער שוין צו זעהן זיי דיעזע פערנישע
 פאמיליע זייגן אויף דר וואונדערן דס הייסט ווי זיי גייען צו זאגן אום
 אין וואלד אום אום צו זוכן פאר זיך איין זוכערן ארט זון דר פריהערן
 ארט

ארמ איז דר פאמט גייט פריה מיט אגרוסי בורצריי די קינד
 נאך אים מיט דעם פיאסטון און די מוסר גייט גאר פון הינטן
 און ווען איינער פון דיא קליינע בערלעך טרעט אפ
 עטוואס אן אזייט דא גיט אים דער פיאסטון די גרויליכע
 פעין און שלעפט אים צו רוק איז דר רעכטער ווען
 ווען זייא לומן לעבין אשמיין אדער זעבן איינעם אום
 גווארפן בום איבר וועלכן די מינד קענן גיט אריבער
 גיין הייבט ער זייא אריבער און לערענט ער זיי קלעטרוין
 און בומער און צו קולרן זיי איה דר ערד . דען דיא
 בערין האבן איז זיי אנטוור זיי צו זאמן צו לייגען וויא
 איין קול דעם קאפ צו ווישן די פיס און צו מייקלען זיי
 זייער געשווינט ווי איין מייקלעל און דעם פאמאסט .
 און דס טוען זיי הופטזעכליק בשעת זייא דארפין זיי נאך
 וועמין נאך יאגן דר צוא אנטלופן פון איין יעגער . עס
 וועבן די קינד זייער שטארק גשלאגן ביי דזעם לימוד
 און די עלטערן שטייען זיי פון וויימן און זעהן עס צוא
 מיט גרום פערגעניקן . דער בער איז זייער שטארק און
 זין גרעסטער כח איז אין די לאפעס . ער איז אין שטאנד
 אום צו רייסן יונגע בומע מיט די ווארצלן ארום . ער
 קען מיט איין פאין אראפ זעצן דעם שארביין פון מוח עס
 איז אים זייער לייכט צו צו קוועטשן דעם שטארקסטין
 מענטשן

מענטשן אין זיינע גראפע ארעסט און ווי ער איז שטארק
 און געוונד שרעקט ער זיי זייער לייכט איבער און הייבט
 אן צו לאקסירען מיט בלוט און קרעפירט איז אייניגע
 מינוטן ארום . זיין קאפ איז זייער שוואך און דאהער
 ברעקט ער עס שטענדיק מיט זיינע לאפעס בשעת ער
 מייקעלט זיי אדר ער ווארפט זיי אראפ פון אבנים
 אגאנצן ווינטער שלאפט ער אין זיין בערלא און זיינט
 זיין לאפע . איין האלבען ווינטער ליגט ער און איין זייט
 און דעם אנדערן האלבען ווינטער ליגט ער און דיא אנדערע
 זייט . ער שטייט און ערשט אין ניסן און זעהט אום דאן
 זייער מאנער . און זעהט מאן אים אפט און אין מיטן
 ווינטער אומגייענדיק אין אליגן טאג און הופטזעכליק
 ווען ער ווערט גשמערט פון זיין רוהע און געפינט דעם
 ארמ וואו ער איז גיט פאר גאנץ זיכר . און ווייל דער
 בער ליבט זייער זינגע קינד איז ער דאהער זייער צארגניג
 ווען מען רופט פון אים אונטק איינס פון זיי . ווייזע איז
 דעם מענטשן וועלכן ער באגעניגט דאן ער הייסט אים
 אראפ דעם שארבו און זיינט אום דעם מארה און דעם
 קערפער בעהאלט ער אונטער צווייגן אין איין מונקעלען
 ארמ און געניסט עס אין עטליכע טעג ארום ווען עס
 הייבט אן שון רעכט צו שטינקן . עס איז אבער צוא
 בעוואנדע

בעוואונדערן דס עה גניסט נים קיין מוזן קטרפר ווען
 ער גפונט איין מוזן מענשן ליגענדיק אוף דעם וועג אדר
 אין וואלד שמעקט ער אים ארום און וויא ער זעהט דס
 ער האט קיין אמעם נים לאזט ער אים לויג און רירט
 אים נים אן גלייך ווי ער וואלט אים געשוינט ווייל ער
 אליין פון זיך געשטארבן איז און דאהער ווירד דער
 צילט דר פון אייניג (פאבעל) דס הייסט אמשל עם זייגן
 אמאל גנאנגן צווייא נומע פריינד אין דה וועגענס און
 האבן צו ווישן זיך גשפראכן זייער פריינדליך און יעדער
 פון זיי האט זיך גפרייט דאס ער האט זיין פריינד לעבן
 זיך דען זעלבסט אין דעה הייס איז מאו ננוג עלענה און
 אונגליקליך ווען מען האט קיינע נומע פריינט און פשוטא
 שון אונטר וועגנס און גיענדיק העכסט צו פריידן פון
 זייער פריינדשאפט האבן זיי זיך צו קושט און האבן זיך
 גגעבן איינר דעם אנדערן אהאנט דס זייער פריינטשאפט
 זאל גרויערן אין דר אייביגקייט און אין דעם ווי זיי פרייען
 זיך דא איינה מיט דעם אנדערן און זיי נקומן אבער
 אנמקענו ער וואר זייער גרום און דר צו און נאך זייער
 גרימיג ער איז גנאנגן אוף זיינע צוויי הינטערסטע פיס
 שמוענדיק און האט זייער שטארק געברומט און עס
 וואר ווי זיי האבן אים דר זעהען האט זיך איינער פון זיי
 ארויף

ארוף גחאפט אויף איינעם געדיכטן בוים און האט זיך
 בעהאלטן און האט אייב גלאזן דעם אנדערן אין גרויס
 סכנה צום גליק אבר האט דיועה פערלאזט פריינט
 נוואוסט פון דעם סוד דאס אבער עסט נים קיין מוזין
 קטרפר האט ער זיך אנידה נווארפן אוף דה ערד און האט
 זיך גמאכט פו אמוזן ער האט נים גרייט קיין גליד
 און האט איין גהאלטן דעם אמעם דער בער איז צוא
 גנאנגן און האט אים זייער נומ ארום גשמעקט ארום
 גאז און ארום די אוערין און ווי ער האט געהן דאס ער
 איז מוים איז ער זיך אונעק גנאנגן זיין וועגס און אז דר
 בער איז שון גווען גאנץ ווייס האט ער זיך אפגחאפט און
 האט זיך אן גהובן אום צו פיקען און דאן איז אראפ פון בום
 דר צווייטר און האט אים גיפרענט לאכענדיג נוא וואס האט
 דיר דר בער פו איין סוד איין גער אמט אין זיינע אוערין
 ווי איין העכט קליג ווארט האט ער מיר איינגעדריימט
 אין מיינע אוערין האט זיך צוא אים אפ גערופן יענער
 אופולענדיק זיך ער האט מיר פערזאגט דאס איך זאל
 נים גרובן איין קיינעם פריינד בין איך וועל אים
 איספרובירען דאס ער איז טריי אין נויט און גיידן ווי
 אין פערגניגן און פריידן הוא אבר בינט פאלש און זיינע
 ווערטר זינד ליגן דען דו האכט מיר איז גפארר פרלאזן
 דיא

א י נ ח כ ס ל ז ע י ו

די בערעו ווערן דא גפאנגן און פערשידנע אופנים . ווייל
מען זי האפן לעפענדקדייט . שטעלט מען אנדער און
וואלד אקארטע מיט בראנפן וואס עס איז פרמישט מיט
האניק . דר בער ליבט דו ביינע זאכן ווי זיין לעבן און
מדינקט עס אים אין גאנצן און ווערט אויף דר שטעלט
אנמישלעך און בלייבט ליגן ווי איין טויטער און דאן
קומט די יענה און שמוקן אים מיט קייטן . לייגן אים
ארוף און איין פוה ברענגן צו זיך אהיים און שמוקן אים
אן אסלופ און לערנן אים אים אלקערליי קונצן . ווייל מען
אבער ווי בקומט שון געטויטעטע מאכט סאן איין פאלשן
בינשמאק מען שמירט אים אים אונווייניג מיט האניק און
מען בינט אים אן אהויבן שטארקן בוים און מען מאכט
דארט אובן לעבן בינשמאק אישטארקן בענקל דאס דר
בער זאל קענן דארט גוט איינזיצן און אנקעגן די טירעלע
פון בינשמאק בינד מען אן אשווערע קלעצל וואס זי איז
אן גנאסן מיט אפאר פוה בלייא און אונטן אויף דר ערד
שלאגט מען אריין שפיציגע דעמפאיווע פלעקר ארום
דעם זייט בוים וואס אנקעגן בינשמאק נון פערשטעט זיך
פון זעלבסט ווי דר בער דר שמעקט די האניק דא טרעט
ער צום בוים פון דר זייט וואס עס איז גיט אריינגעשלאגען
דארט די פלעקר און קלעמרט און אים ארוף און זעצן
יך

זיך און דעם בענקל וואס ער קומט אים אנקעגן די טירל
פון בינשמאק דארט אובן און אנקעגן דיא שפיציגע
פלעקר וואס זענן אריין געשמעקט אונטן . נון וויא דר בער
ווייל צו קומן צו דר טירעל פון בינשמאק און די קלעצל
וואס הענגט דארט אנמייגן פארשטעלט עס . גיט ער איר
אשמוס פון זיך דען ער מיינט דאך דורך דעם וועט זיך
שון און גאנצן ארונטר פאלן די קלעצל אפן וואס הענגט
און אשמוס פלעקט באלד צוריק און סוף דעם בער
איין גוטן זעץ . דא ווערט ער צארניג און סוף די קלעצל
אגרעסרין שמוס . זי פליהעט גאנץ נייט און דער נאך
קעמט זי זיך באלד צו זיך אים מיט אגרוסע האמטיקומ
און גוט דעם בער נאך פיל מאל גרעסערן זעץ . און אזוי
געשיהעט עס עטליכע מאל און בייא יעדעס מאל במוסט
דר בער אלץ אגרעסרין זעץ ביז ער פאלט ארונטר פון
בענקלי און די שפיציגע פלעקר און בלייבט ליגן דארט
האלב טוט ביז די יענה קומט צו זיין און נעמט אים צוא.
און האב איך דא אן גימערקט גרוסע וואונדער אונטער די
פינגליך פון הימל וואס זענן דא אין היזע וועלדער . איך ווייל
אייך אפן דר פון מער גיט דר ציילן אפאר זאכן . ערשטנס
איז דא אפונגל וואס מען רופט אים דר האלין הויזער . ער
ערנערט זיך גור פון די ווערים וואס זענן אין דיא באקר
צווישן

צווישן די הארץ און די קארע און שארן ווער די וועלדער.
 נון הט דיוו פונקל אין זיק ויא קראפט צו פרשמיין דעם
 ארט וואו דר וואוהעם ליגט דארט און בעדומט אים
 ארום מיט איינעם פיק. מיר מענשן וואלטן דווע שמעלע
 דארפן זוכן אנאנצן מאג און דאהער ווייל ער איז ווער
 נוצק פאר די וועלדער ווערט ער ווער דא געשוונט פון
 די יענר און קיינער שיסט אים ניט. צווייטענס איז דא
 אפוגיל ווס מען רופט אים מיט דעם נאמן (קרייזשנאבל)
 אדער קרייוואנאס. און ער הט אין זיק אפארקערפע
 נאמור פון אלע פייגלעך ווס וענן דא אין דר וועלט. דען
 יעדע פונג לייגט דאך אייער און ברייטעט אום קינדר נור
 אום זייער. און דיוו קרייוואנאס לייגט אייער ערשט אין
 שבט אין היא גרעסטע פרעסט ווייל דאן ווערט ציימיג
 זיינע באהונג און דס איז די קערנר ווס לייגן אין דיא
 מאנענצאפען דס איז אין דיא סיסקעס פון די בזמרוני
 ווערין פארטיג און רעכטצוימיג נור אין דיא גרויסע
 פרעסט. נון איז דר פון פאר דעם מענשן גענוג צו
 לערנן דס מען זאל אנדרס קיין ווייב נעמן אום קינדר צו
 האפן סידן אז מען איז שון אין שטאנד זיק רעכט צו
 ערנערן און דס זעלבע גפינו מיר אין דר נאנצר בריאד
 דס יעדו באשעפנוש איז זיק נור מזונג מער ניט אין דר
 צייט

צייט ווען ווערן מוזנות זענן שון פארטיג קורץ דר פון
 מיני פרוור דר שענסטער (מעמפעל) דס הייסט בית המקדש
 און דר הייליגסטער מקום קדוש וואס מען קען דארט
 באקומען גרויסע יראת אלוקים און איינעם גרויסן אראפ
 פאל אין דיא נאמור דאס הייסט אשטילר וואלד אדר
 איין גרויסעס פעלד. איין וואסער איין מער. דען איז הייע
 אלע ערשער זיין געשריבען מיט דימיליכע בוכשטאבען די
 גדלות פון נאט און בפרט אויב דעם גרויסן הימל וואס ער
 איזט בעווייט מיט מיליאנו שטערנים וואס זיינן פיל מאל
 הונדרט גרעסיר פו אונזער ערדע מען דארף נור דווע
 הייליגע שריפט לעזן קענן און דאן וועט מען ערסט האבן
 איין רעכטס וויסן פון נאמס מאכט און קראפט. ווער קען
 באשרייבן די פלאים פון די ווארדליכטער דאס הייסט
 פון דיא ווינטערדיקע בליצן וואס בליצט דא און אונזער
 לאנד איבער דעם הימל אין די גרויסע ווינטר נאכט. זיי
 שיינן ווי די העלסטע ראקעטן אין דר וועלט. זיי זיינן פון
 אלערדייא פרבן רויטע בלאהט געלבע. זיי פלעכטן זיק
 דורך און בעלייכמן דיא פינסטערע נאכט ווי שענסטע
 פייער ווערק און דער וועלד מיט גרויס לארעם און גראעש
 און דווע נאכט שטיי איך שטינדן לאנג מיט קיינע אויגן
 גיווענדט צום הימל און האלט זיק אונזער מיט מינגעם
 נאט

N.B

נאט, מיין הארץ איז פול דאן מיט דעם גרעסטן (ענטציקן)
 דאס הייסט התפעלות אדרה הייליגע געפילע און מיינע אויגן
 ניסן פריידן טרערן אן מיינע בעסטע פרוינד איך וועל ניט
 אומפוימן דווען וואלד אויף די גרעסטע רעזעדענץ שטאט
 אין דר וועלד, דען דארט פערלירט זיך דר מענש און
 פארנעסט זיך אן זיינעם גרויסען באשעפער אן זיינעם
 תכלית און לויפט פון איינעם נארשן פארנגיגן צו דעם
 אנדרין און דא אים וואלד בלייבט דר מענש ביי זיינעם
 היינעם גיטאנקן און דאנקט אים אימער דס ער איז איז
 נאטט (האללע) דאס הייסט אין נאטט היז, איך האב
 פארלעבט אין דער גרויסע שטאדט פאריז א איך רעכן
 זיי נאר ניט אין דעם צאל פון מיינע יארן דען זיי זיינען איפר
 גילאפין אין חבלים, איך האב זיך נאך געיאגט דארט נאך
 אשאמן נור נאך די פאלשע עוררע, נאך געלד נאך אמולע
 געלד און האב זיך ניט פאגעניגענד מיט מיינעם גענוגן
 לעבענסמיטעל און די מענ זיינען גפלויגן איפר מיר ווי
 זשמונדן, און דא אין דוור ווילדניס האב איך פאקומען
 די ווארע גומער פון לעפין, גיונד הייס, איין רוקיגעס
 הארץ, נאטט פורבט איין רוינעס געוויסן, און האב דר
 רעד נט זייער פיל וויסענשאפטן, איך פארשע נאנצע מענ
 דיא נאטור און דר גיט זייער פול זאכן און זעהע מך
 אן

עפיים ווי איין אלטער בעקאנער אין נאטט היז און
 גרע מיק דא ווי ניט געפארן און גליקליך, עס וואר זא
 גרויסער פערגינגן גיווען צו הערן דיא רייד און דעם
 ישפחה פון דין מאן, ער הט אונז אונטר גיהאלטן אזוי
 זיט זיינע דרצילונגן ביז צווי דעם זינגר ביי נאכט, דר
 שלאה הט אונז פון אים גושידעט ניט ווילענדיג און יעדן
 זיט אונז אין גיטאנקן רוקן אין זיינעם צימער וואס מען האט
 אים אן גיוויזן און אונזר שלאח וואר אונז זייער אנגענעהם
 און מיר האבן זיך זייער גפרייט דאס נאטט פרוק דווא הט
 זונז גיפורט אין אזוי אשטודים אין דאס היז פון דיוון
 קלוגן און פרוקען מאן:

ענדע דיא ערשטע נאכט